

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

oratio confessoria peccatorum. 35

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER II.

tes angelos, quā omnes tam angeli q̄ sancti eir-
cundant, per quā & nos iugiter ascendere & de-
scendere debemus. Quisquis autem iam ad sum-
mū vsq; peruenit, tota virtute conari debet, vt
ibi fixus permaneat, semperq; in virtutibus pro-
ficiat, & omne deuitet impedimentum. Rursus
autē & descendendū est ei, quatenus vita & ope-
ribus exprimat q̄d in spiritu ipsius actū est: pro-
pter charitatē quoq; fraternā, quatenus ex amo-
re & dilectione proximis suis impartiat hoc,
quod a diuina veritate percipere meruit, eisque
viam demonstrat, quæ sibi per amorem reuelata
est atq; aperta: per quam ipse in suā tendit origi-
nem, ad quam omnes pertrahere velle debet ob
charitatis præceptum, prout scriptū est: Non vī
debitis faciem meā, nisi fratrem vestrum mini-
mū adduxeritis vobiscū. Porro, qui necdū ascen-
dit, studiose per Christū Iesum ascēdere, & in vir-
tutibus proficere conabitur, mūdando se prius
in fonte misericordiæ, et veterē exuēdo tunicam,
vt viriliter possit ascendere, secq; coram crucifixo
prosterne suam considerabit dissimilitudinem,
& domino Deo suo peccatorum suorū multitudi-
nem (quibus sua ei vulnera infixit) ostendet, ea-
demq; perspicuens domino totius misericordiæ
confitebitur corde lachrymabili, anima contri-
ta, & gemebundo spiritu coram fonte misericor-
diæ, eo quo sequitur modo:

Deuota oratio, qua indicatur, qualiter sese
quisq; discutere, & sua coram Deo pec-
cata debeat confiteri. Cap. XXXV.

O Fons totius bonitatis, miserere abyf-
sali pelagi meæ iniquitatis, quæ me
ad in-

MARGARITAE EVANG.

ad inferni profunda demergit. Nisi enim tua me
 bonitas conseruasset, infernalis abyssus me pro
 eul dubio iam pridem absorbuisset ob multitudi
 nē iniquitatis meæ et plurima mala opera mea,
 atque corruptissimam intentionem meam, per
 quam in omnibus, non te Deum meum, sed heu
 me ipsum quæsiui in lucris, in commodis, in lau
 dibus humanis, in quibus te solum intendere de
 bui. Sed nec honorem, nec gloriam tuam quæsi
 ui, & tempus meum preciosissimum, in quo tibi
 seruire, & meam proseruire debui salutem, dam
 nabiliter neglexi. Et sic munditiam illam perdi
 di, quæ angelicæ comparatur puritati. Veste quæ
 que primæ puritatis et innocentie priuatus sum,
 qua tamen vestiri nos oportet, si æterna taber
 nacula tua, & perennis gloriæ tuæ aulam possi
 dere velimus. Insuper tam baptismi, quam pro
 fessionis meæ vestem, qua nos denuo vestiri o
 portet, sordauit, animam meam cunctis virtuti
 bus spoliaui, & supergloriosissimæ Trinitatis
 imaginem (in qua tu Deus meus teipsum vniu
 sti) inhonorauit. Peccaui etiã ex infirmitate, quæ
 tuã blasphemauit potentiam, peccaui ex cæcitate,
 quoniam tuam blasphemauit sapientiam, pecca
 ui ex malitia, quoniam tuam blasphemauit bo
 nitatem. Heu sæpe nimis fidem illam fregi, qua
 tibi in baptismo fui desponsatus, quando diabo
 lo & omnibus pompis eius renunciaui, quibus
 iam rursus miserabiliter sum inuolutus. Sed &
 professionis meæ fidem irritã feci. Etenim casti
 tatis votum sæpius per luxuriam fregi, ut pote
 diuersis consentiendo vitiosis concupiscentijs, et
 amorem meū creaturis applicaui, per quod tua
 in me o benedicte Deus meus charitas refriguit,
 qui

LIBER II.

qui es omnium autor creaturarum, plusque desideravi placere servis tuis, quā tibi dulcissimo spōso meo & domino Deo meo, magisque attendi ad creaturarum pulchritudinem, quam ad te benedictum Deum meum, qui es fons totius pulchritudinis, ex quo ille omnē suum sortitæ sunt decorem ac nobilitatem. Votum quoque spontaneæ paupertatis, nec in spiritu, nec in anima, nec in corpore servavi, sed varijs sepe sollicitudinibus, & rerum temporalium affectibus implicatus fui, & carnis commoditatibus ac voluptatibus inhaui, & in honorum spiritualiū ac virtutum aggregatione plus ob meum commodū, quam tuum duntaxat amorem desudavi, magisque spiritalia dona tua, delectationes & gratias tuas habere concupiui, quam te Deū meum ex omnibus animæ viribus & toto corde diligere: sicq; me ipsum paupertate illa spiritus, cui cœlestia debentur regna, deprædatus sum. Insuper & obedientiæ votum nec in spiritu, nec in anima, nec in corpore servavi. Quando enim tu Deus meus in spiritu meo operari desiderabas, sæpius tibi per diuersa a me assumpta exercitia impedimento fui, & frequenter propriam voluntatem meam & opera mea tuis diuinis operibus (quæ in me operari volebas) anteposui, & tibi intra me internam illam spiritus quietem impedivi, & animam meam diuersis simulachris possidendam dedi: per quæ sæpissime tuis inspirationibus diuinis inobediens fuit, teque impediuit, vt in ea nec sedere, nec pro tuo eam amore regere te delectaret. Corpore quoq; meo tibi nec seruiui, nec subditus fui, & superioribus meis instar erinacij inobediens & rebellis fui. Non etiam

MARGARITAE EVANG.

tiam pro virili prodesse studui omnibus homi-
nibus secularibus & spiritualibus, nec eos hono-
raui vt templa, in quibus Deus ipse moratur.
¶ In omnibus quam negligentissimus fui, ita vt
vere sim omnium vilissimus, & non nisi cada-
uer putridum, & puluis a vento dispersus. Ete-
nim si quid in me boni est, tuum hoc omnino est
domine Deus meus, & tamen mihi præsumptu-
ose ascripti, quando in me & per me aliquid o-
perari dignatus fuisti, quo tamen sum indignissi-
mus: in eo quod peius est, ipsam quoque abyssalem
humilitatem tuam, qua in tam vilissimo habi-
taculo operari dignatus es, mihi imputaui. Ideo
q̄ non tantum mala innumera perpetraui, sed
et ipsum bonū quod tu in me operaberis, in ma-
litiā conuerti. ¶ Sed vtinam o benedicte De-
us hec et his similia peccata nunquam fecissem
vtinam in innocentia perstissem: vtinam tibi
fidem seruassem, tibi que in omnibus obedissem,
& in tua semper præsentia māsissem, tibi q̄ sem-
per seruissem, & cunctis hominibus amore tui,
(qui es bonū inæstimabile) ministrassem. Equi-
dem me ista opere non complexisse doleo. Scio au-
tem tam te piissimum existere, vt voluntate bo-
na tibi satisfacere possim, quodque opere com-
plere nō valeo, bona voluntate ac desiderio per
tua merita supplere & exoluere queam. Ipse nā-
que dixisti: Omnis locus quem calcauerit pes ve-
ster, vester erit. Rogo igitur atq̄ desidero o dul-
cissime Deus, vt quicquid opere non sum execu-
tus & exequi non possum, ita acceptare velis,
quasi illud iuxta supremum beneplacitum tuum
perfecissem, velisque voluntatem pro opere, &
fauorē acceptare pro munere, perq̄ amarissimā
passio-

LIBER II.

passionem tuam ignoscere cunctis iniquitatibus
meis, & quicquid pro eis hic in tempore, & post
modum in æternitate sustinere teneor, benignus
indulgere.

Alia oratio deuotissima pro impetranda ve-
nia, & sui ipsius abnegatione. Ca. XXXVI.

O Amabilissime domine Deus meus, ecce
ego sum reus ille peccator, qui cuncta ti-
bi vulnera tua inflixisti. Et quia cum iniqui-
tatibus meis hic coram te assisto, miserere obse-
cro mei, & omnia vulnera tua denuo fac aperiri
coram cœlesti patre tuo, quatenus meam vale-
ant pauperem, deformem ac peccatricem animam
irrigare, nec ea obturari sinas, quoad usque mea &
omnium hominum peccata atque defectus diluas,
& omnes in purgatorio animas consolere & il-
lustres. Ne quæso auertas faciem tuam a me
domine Deus meus, sed conuerte ad me abyssum
miseri cordiam tuam, meque respicere di-
gneris oculis illius immensæ misericordiæ tuæ,
quibus beatam Mariam Magdalenam in con-
uiuio, Petrum te negantem in atrio, & latronem
in crucis patibulo respexisti, & dona mihi ve-
ram peccatorum meorum cognitionem contri-
tionemque, & recipe me in paradysum gratiæ
tuæ, lauans me sacrosancto & calido sangui-
ne tuo, & viuificans me sanctissima morte
tua: dimittasque mihi oro & extrahas ex me,
quicquid est falsitatis in fundo meo. Tu ipse
nanque dixisti: Cum exaltatus fuero a terra,
omnia traham ad meipsum. Obsecro er-
go te domine Deus meus, redemptor animæ
meæ,